

Pan Adam se narodil 29. ledna 1932 v Probošově u Teplic a takto vzpomíná na svou rodinu.

Narodil jsem se do takzvané dělnické rodiny, protože můj otec byl brusič kovů a matka byla přadlena. V Bystřanech byly velké závody, kde se dělaly přádelenský práce. Takže takhle jsme prožili celou válku.

Pan Adam žil se svojí rodinou během války u pana učitele Vocáska a vzpomíná na to, jak nemohli vycházet z domu.

Pro vodu jsme museli chodit dolů do chodby a na dvorek jsme mohli akorát, když pan domácí vypouštěl prasátko, aby se proběhlo. A nebo když chodili ženský plajchovat prádlo.

Škola byla trochu jiná, než teď. Pan Adam a jeho přátelé byli tak trochu rebelové.

Rok nás doma učil táta češtinu a teprve potom jsme museli povinně do německý školy. Od první třídy jsme chodili do německý a ve třídě nás bylo poměrně hodně česků. My jsme byli dvě sloučené třídy a můžu říct, že tak 30 % - 40 % nás byli češi. A nejhorší bylo, že naše třídní učitelka německá už, tak ta ráno přišla museli jsme povstat, zvednout packu a zpívat aby bůh ochraňoval našeho Führera atd. A my bláznivý děti jsme se jednou rozhodli, že teda takhle ne. Tak jsme vstali, nezvedli jsme ruku a nezpívali jsme. A to byl malér. Táta musel do školy, tam dostal prostě vynadáno, že podporuje český děti v nenávitsti němčům agresi co si. No tak už jsme museli být opatrný a museli jsme se chovat doopravdy jako ušlápnutý putinky

Až se vzdálenosti více, jak 50 kilometrů lidé pocítili nálet na Drážďany.

Pořád byly slyšet letadla jak letí. My jsme vlastně měli 50 metrů do Drážďan přes ty Krušný hory. Nám se třásly kliky od dveří, od oken a potom byla vidět ohromná rudá záře nad celým tím výběžkem toho Krušnohoří.

Po skončení války chtěl vést normální život.

Byl jsem u skautů, když zrušili skuta tak jsem se dal na trempování. Začal jsem hrát fotbal, začal jsem hrát hokej.

Rodiče manželky pana Adama, vlastnili hospodu. Tam se spolu seznámili.

Já jsem tam hrál kulečnick a občas ona tam luštila nějaké křížovky, tak občas jsem ji přišel vypomoc když nevěděla nějaký to. No a tak jsme se seznámili. No a tak jsme se seznámili až jsme nakonec jednou z týchle pohody kulečnickoví. Šli, byla nějaká zábava v Sokolovně a tam jsme se domluvili, že se máme rádi a že spolu budeme

pokračovat. Bohužel moje žena je už 18 let pod drnem. Byla lékařka a umřela na rakovinu.

Komunistický režim nejvýrazněji zasáhl do života spokojené rodiny v roce 68.

V tom 68 když přišli rusové znovu jako nás osvobodit, tak jsem prostě už jsem tušil co tam bude vyvádět ten rusák. Jako ústřední tajemník komunistické strany, tak jsem jim položil legitimaci a to jsem byl náměstek ředitele, tak za týden už jsem nebyl. V té době byl problém, že mě nechtěli nikde vzít do práce, protože každý si přečet kádrový profil takzvaný že jo a tam bylo napsáno je proti komunistické straně a to je špatný.

Když už byly děti téměř dospělé, pořídili si chalupu ve Šluknově, kde pan Adam, bohužel již sám, žije dodnes.

Ze své životní zkušenosti nám pan Adam popřál.

Moje poselství zní, že bych byl rád, kdyby jste ty svoje léta do úplné dospělosti a do úplného stáří prožili bez nějakých problémů, jak kvůli nedostatku jídla, kvůli nedostatku topení, kvůli nedostatku oblékání, to všechno bych vás chtěl uchránit. To je moje poselství.